

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

SALTHOLMEN VID LÅNGEDRAG. — FOTO. A. BACKLUND, GÖTEBORG.

14:DE ARG.

DEN 17 NOVEMBER 1912.

N:O 7.

Filip Tryborn

För icke länge sedan gick genom prässen ett meddelande, att bestyrelsen för den nordiska fiskeutställningen i Köpenhamn tilldelat byråchefen Filip Trybom sin stora guldmedalj. Anledningen till dröjsmålet har legat däri, att medaljen ej förr än nu hunnit präglas med den nye danske konungens bild.

Sällan har en utmärkelse varit välförtjäntare. Allt sedan den svenska ichtyologien eller den del af zoologien, som speciellt sysselsätter sig med fiskarne grundades af Linnés vän och samtida Peter Artedi, har den räknat en mångfald framstående utförare, men högst ringa har däremot intill sista tiden den omvärdnad varit, som ägnats åt det praktiska fiskeriets utöfning. Att numera härutinnan en förändring inträdt, därför har man i främsta rummet att tacka de män, som i det omorganiserade fiskeriväsendets tjänst förena den vetenskapliga bildningen och de teoretiska kunskaperna med praktisk blick för hvad saken gäller och initiativrik verksamhet för dess främjande. Främst bland dessa den moderna svenska fiskerinäringens målsmän står genom sitt mångåriga och mångsidiga arbete byråchefen för fiskeriärenden i landbruksstyrelsen, d:r Filip Trybom.

Arvid Filip Trybom är till börden östgöte. Han är nämligen född i Fiverstads församling därstädes den 24 december 1852, son till fanjunkaren och lasarettssysslomannen Frans Johan Trybom och hans maka Karolina Petronella Petersson. Som en egenomlighet kan anmärkas, att äfven två andra svenska zoologer, prof. Einar Lönnberg och frih. A. Klinckowström, ha julafton till födelsedag. Efter avslutad läroverksundervisning blef Trybom student i Uppsala 1870 och ägnade sig åt studier för den filosofiska graden med zoologi som hufvudämne. Med varmt intresse för detta förenande grundlighet och samvetsgrannhet i arbetet, dröjde det ej länge, förr än han uppmärksammades som en af Wilhelm Lilljeborgs mera framstående lärjungar, och detta i förening med en vänsällhet och trofasthet i väsendet, som åt honom förvärfvade kamraternas hjärtan, ledde till, att han i åtskilliga terminer hedrades med sekreterareposten i naturvetenskapliga studentsällskapets zoologiska sektion. Han hade då redan 1875 aflagt fil. kand.-examen. Nu fick han tillfälle att som zoolog deltaga i ett par vetenskapliga expeditioner, nämligen i den Nordenskiöldska öfver Sibirien till Jenisejs mynning och i löjtnant af Sandebergs till Kolahalvön. Licentiat-examen aflades därpå 1882, hvarjämte han samma år någon tid bedref studier i Lund och tjänstgjorde som amanuens vid zoologiska institutionen därstädes.

Redan vid denna tid hade emellertid Trybom börjat den bana inom fiskeriförvaltningen, som skulle komma att beteckna hans nufvudsakliga lifsgärning. 1878 hade han nämligen mottagit förordnande att vara förste fiskeriassistent vid statens fiskerier och fiskodling och 1885 utnämndes han till ordinarie innehafvare af denna befattning. 1903 blef han fiskeriinspektör, 1909 chef för landbruksstyrelsens byrå för fiskeriärenden. I denna egenskap är han fortfarande verksam; i öfver trettio år har han sålunda ägnat sina krafter åt den svenska fiskerinäringens tjänst.

Under en god del af denna tid har Trybom verkat som fiskeritillsyningsman i Halland och fisket här står i särskildt stor tacksamhetsskuld till honom, i det att det nämligen var han, som förmådde därvarande hushållningssällkap att inkalla de skånska fiskare, som lärde halländingarne att fiska med drif-

garn. Äfven i öfrigt har han verkat för förbättrade fångsmetoder och ändamålsenligare organisation af fiskafsättningen. Som Sveriges officiella representant har han deltagit i en mängd förhandlingar, utställningar och kongresser på fiskets område och därvid med framgång verkat för vårt lands intressen. Så nedlade han ett mycket betydande arbete på aftalet med Danmark om förbud att i Öresund, Kattegat och Skagerack fånga flatfisk under visst mått. Vidare har han varit med om förhandlingarne med Ryssland om ordnandet af laxfisket i Torne-elf. Och en helt enkelt oförgätlig insats i det svenska fiskets historia har han gjort genom sitt initiativ i fiskhamnsfrågan. Detta initiativ ledde nämligen till tillsättande af en kommission, hvori jämväl Trybom hade säte, hvilken kommission uppgjort fullständigt förslag till våra kusters förseende med fiskehamnar i tillräckligt antal. Som bekant har också kommissionens förslag tack vare frikostiga anslag af riksdagen redan hunnit börja förverkligas till största gagn för vår fiskerinäringens utveckling.

Som ichtyolog har Trybom ej heller varit i verksamhet. En mängd afhandlingar och uppsatser ha sett dagen af hans hand och Uppsala universitet gaf vid Linnéfesten 1907 tillkänna sin uppskattning af desamma genom att tilldela honom den akademiska lagern utan prof, "honoris causa". En mängd studieresor till främmande länder har han företagit — till Amerika, England, Nederländerna, Tyskland, Ryssland och naturligtvis våra grannländer — och därunder inhämtat lärdomar, teoretiska och praktiska, som icke fått ligga oanvända. För resten må nämnas, att d:r Trybom icke blott är "fiskmänniska", utan äfven entomolog. Som sådan har han med förkärlek studerat blåfotingarnes naturalhistoria och förvärfvat sig gärna erkända anspråk på en af de ledande platserna inom Entomologiska föreningen.

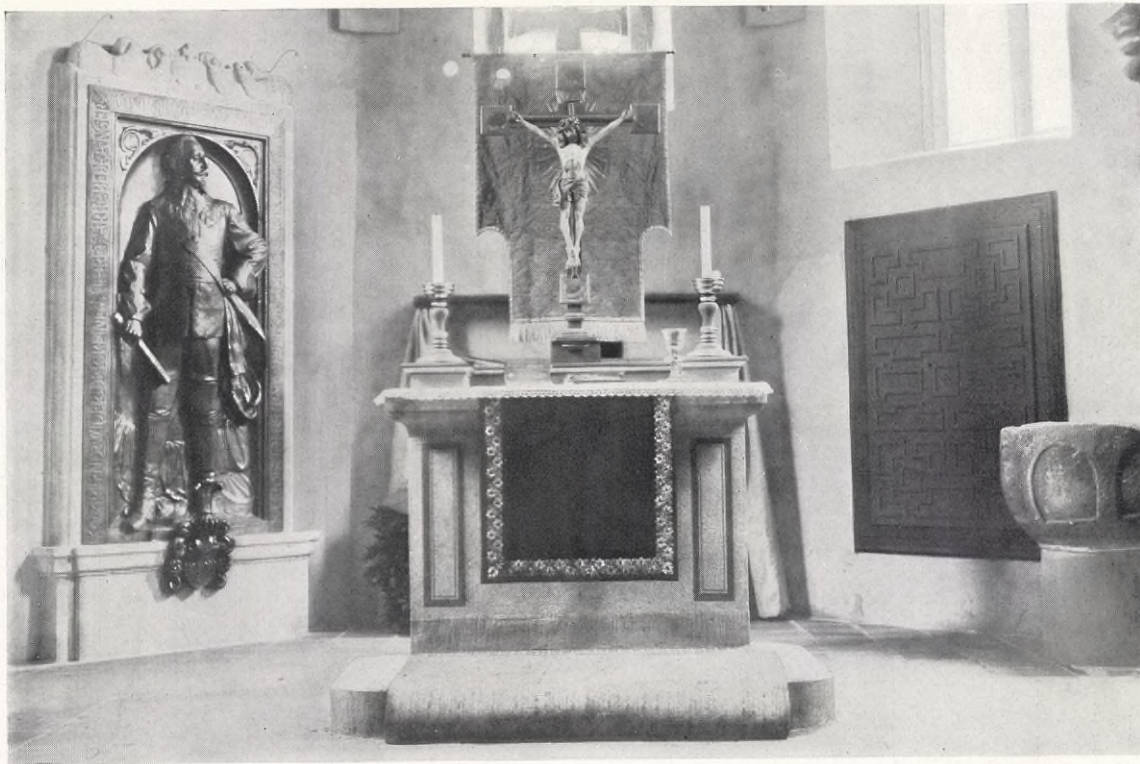
Af naturliga skäl har d:r Trybom ägnat mycket stort intresse åt den internationella hafsforskningen. Han har varit vårt lands biologiske representant i Internationella hydrografiska rådet, allt sedan detta började sammanträda, och tillhör också den särskilda Svenska hydrografisk-biologiska kommission, som 1902 kom till stånd. I de arbeten, som föregingo denna kommissions tillsättande, såväl som i de, som af densamma utförts, har Trybom tagit en del, som icke lätteligen kan överskattas.

En mängd utmärkelser ha också kommit honom till del både i form af ordenstecken och annorledes. Bl. a. är han ledamot af landbruksakademien och Göteborgs vetenskaps- och vitterhetssamhälle.

Hvad som icke litet bidragit till d:r Tryboms framgångar i hans praktiska verksamhet har varit hans vinnande personlighet. På byråchefsposten i landbruksstyrelsen, i kommissioner och kommittéer, på hedersposterna vid ryska, danska och andra fiskerkongresser, i solsken och stiltje såväl som i storm och regndusk, på fiskebåtar och biologiskt-hydrografiska forskningsfartyg, märkande flundror och häfvande plankton — alltid är han lika lugn, lika betänksam och säker, lika jovialisk. Med dessa egenskaper vann han studiekamraternas hjärtan i Uppsala och Lund, med dem fann han vägen till de i begynnelsen kanske ej alldeles omisstänksamma Hallands-fiskarens förtroende, med dem har han smånigom förvärfvat sig den centrala hedersplatsen i kretsen af dem, som intressera sig för det svenska fiskets och den svenska ichtyologiens utveckling.

År 1889 ingick d:r Trybom äktenskap med Ellen Schelin.

Efter fotografi.

DET INRE AF KYRKAN I MEUCHEN, MED DET NYA MINNESMÄRKET ÖFVER GUSTAF II ADOLF.

Klubb: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre, Skåm—Glg.

De, som förr varit med om att fira Gustaf Adolfsdagen i Lützen, fruktade att kyrkoinvigningens pomp och ståt i Meuchen, dit en svensk biskop, en tysk generalsuperintendent och representanter för preussiska och svenska regeringarna och andra höga herrar väntades, skulle störa den enkla men städse hjärtgripande festligheten i det lilla Lützen, men dessa farhågor visade sig ogrundade. Alla de högt uppsatta personerna

gingo med i den långa processionen från Lützens torg till Schwedenstein öfver de fält, där striden brann som allra hetast under den kusliga höstdagen den 6 november 1632.

Nu liksom då bröt solen fram och kastade glans öfver uni-

former och fanor. Då kämpade tyska och svenska protestanter sida vid sida; nu gingo de broderligt tillsammans till minneskapellet, där de gemensamt uppmanades att fasthålla vid de höga ideal, som förde Gustaf Adolf till martyrdöden. För den svensk-tyska förbrödringen var det en händelse som såg ut som en tanke, att dagens predikant var den bekante frinnade teologen dr Söderblom, som från Sveriges förnämsta universitet i Uppsala kallats till universitetsprofessor i Leipzig. Han framhåfde ock den svenska synpunkten att Gustaf Adolf kämpade och dog för religionsfrihetens heliga sak. Han unnade äfven katolikerna samvetsfrihet och ansåg att i Guds sanna kyrka skulle intet själaturanni få finnas. Så följde ett tal af pastor Baentsch, Lützen.

Ivén i Meuchen-kyrkan, som med pietet och fin smak restaurerats af Landesbaurat Hieke, stodo tyskar och svenskar i samlad vördnad inför hjältekonungens minne, och generalsuperintendenten Jacobis vältaliga anförande gjorde djupt intryck på de närvarande. Under festbanketten omedelbart efter gudstjänstens slut framhåfde flere talare den kulturgemenskap, som rådde mellan Sverige och Tyskland, och de sympatier de båda folken hade för hvarann i följd af gemensam härstamning och gemensamma intressen.

G. B.—st.

I MEUCHENS KYRKA BEVARADE RUSTNINGSPERSEDLAR som bars af hjältekonungen vid Lützen.

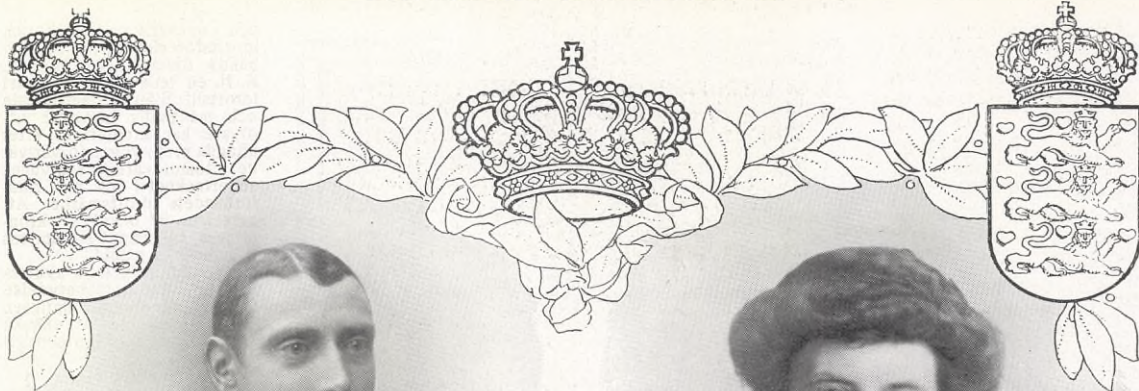

Efter fotografi.

PROCESSIONEN I LÜTZEN D 6 NOVEMBER.

Klubb: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre, Skåm—Glg.

KONUNG CHRISTIAN X — DROTTNING ALEXANDRINE
AFLÄGGA OFFICIELLT BESÖK VID SVENSKA HOFVET DEN 18—20 NOVEMBER.

Sedan den officiella danska kungssorgen nu är förbi, kommer det nya danska kungaparet att företaga de sedvanliga trontillträdesbesöken hos vänskapligt sinnade europeiska furstehus.

Att färden därvid i främsta rummet kommer att ställas till Stockholm, är i Sverige ägnadt att upptagas med särskild tillfredsställelse. Den nye danske konungen kan vara förvissad om att här mottagas äfven från befolkningens sida med samma intimt stämda hjärtlighet, som alltid här kommit hans höga föräldrar till del. Den svenska nationen kan aldrig glömma, att den i honom möter den folk-käre konung Carl XV:s dotterson, och hvad hittills försports om honom, tyder på, att han af denne fått mottaga i arf just hans mest hjärtevinnande egenskaper i manlighet, öppenhet, ridderlighet och folklighet. Och hvad man hört om drottning Alexandrine har varit ägnadt att framkalla den föreställningen, att kvinnlig dygd och ädelhet med honom stämt möte på den urgamla danska kungatronen.

Dagshändelserna bidraga i sin mån att göra besöket kärt och betydelsefullt. Hvad som de senaste veckorna timat på Balkanhalfön, har som inga världshändelser på länge tjänat att stärka de små nationernas öfvertygelse om möjligheten att bevara sin nationella existens och häfda sina nationella intressen äfven gentemot världsdelens stormakter under den förutsättningen, att de, med fast vilja därtill hvar för sig, förena obrottslig sammanhållning. Staterna i nordvästra Europa ha i sammanhang därmed efter omständigheterna följt staternas i det sydöstra exempel: de ha afgifvit lika lydande neutralitetsförklaringar. Det är ett omen, på hvilket det förestående kungabesöket må trycka inseglet. Under befryndade, i vänskap förenade kungahus skola de närbesläktade nordiska nationerna för visso veta att stå rygg mot rygg i farans stund och äfven i fredens med bortseende från oväsentliga differenser förena sig i häfddandet af nordisk egenart i den europeiska folkkoncerten.

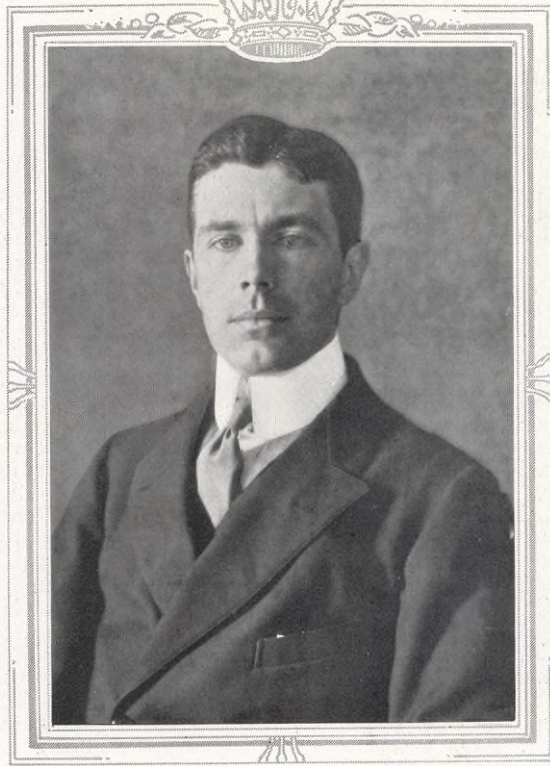

Kronprins Gustaf Adolf fyllde den 11 nov. 30 år, och det råder icke tvivel, att denna bemärkelsedag ledsagats af svenska folkets varmaste välgångs-önskningar, framsprungna icke blott ur den lojalitet, som bör besjåla hvarje god medborgare emot landets tronföljare, utan äfven ur de känslor som gedigna personliga egenskaper uppväcka.

I öfverensstämmelse med den grundlighet och djupa ansvarskänsla, som äro de utmärkande dragen i kronprinsens väsen har han ifran sin tidigaste ungdom och som förberedelse för sitt blifvande höga kall idkat vidtomfattande studier, hvarjämte han under de senare åren i allt större utsträckning vid sin faders sida deltagit i och förvärfvat ökad insikt i statsärendenas handläggning. Därbredvid har han funnit tid för en speciell vetenskapsgrän, fornforskningen.

Aktiv officer i Svea lifgarde och Kronprinsens husarregemente är kronprins Gustaf Adolf i hög grad militärt intresserad hvaraf som ett uttryck äfven må tagas det kraftiga stöd han gifvit den frivilliga skytterörelsen.

Ett annat vidsynt intresse synes vara knutet vid vårt lands idrottsrörelse. Ordförande i Sveriges centralförening för idrottens betränjande

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klicka: Bengt Sjöversparre.

30 ÅR DEN 11 NOVEMBER.

och i Svenska gymnastik- och idrottsföreningarnes riksförbunds öfverstyrelse intar H. K. H. en ledande plats i vårt idrottslif. Själ en framstående och mångsidig idrottens utöfvare har kronprinsen efter aflagda prof nyligen förvärfvat det utomordentligt svårvinna segerstecknet i och med riksförbundets idrottsmärke. Att anteckna är också att kronprinsen tillkämpat sig statens skyttmärke i guld.

Med öppen blick för nykterhetsrörelsens stora betydelse för folkhälsan har kronprinsen icke nöjt sig med att skänka arbetet sin sympati utan tagit steget fullt ut och själf ställt sig i absolutisternas led.

Kronprinsen-regentens födelsedag högtidlighölls landet rundt med flaggning från offentliga och enskilda byggnader äfvensom från fartyg i hamnarna. Kl. 12 på middagafs kunglig salut. Som ett uttryck för den stora popularitet han åtnjuter, mottog kronprinsen under dagens lopp ett stort antal lyckönskningar och uppvaktningar, äfven med hyllningsadresser af Olympiska spelens organisationskommitté, Riksförbundets öfverstyrelse och Centralföreningen för idrottens befrämjande.

Efter fotografi.

T. W. WILSON, Förenta Staternas nyvalde president.
(Se text å sid. 103.)

Klicka: Bengt Sjöversparre.

Efter fotografi.

MARKIS DI SAN GIULIANO (X), Italiens utrikesminister, i Berlin.
(Se text å sid. 109.)

Klicka: Bengt Sjöversparre.

KRIGET. IV.

FÖR H. 8. D. AF MILITÄR FACKMAN.

Förunderligt litet har under kriget kommit under de europeiska läsarnes ögon beträffande styrkeförhållanden och de större truppenheternas fördelning och ledning. Vid en sammanfattning af krigshändelserna är man därför i allmänhet hänvisad till den för öfrigt mycket otillförlitliga allmänna indelning af stridskrafterna, som i början af kriget offentliggjordes, ehuru man vet att betydande omflyttningar och naturligtvis stora styrkeförändringar ägt rum. Då man ingenting vet, i dessa hänseenden, måste de allmänna uttrycken: bulgarer, turkar etc. användas.

Hvad man känner är, att äran af framgångarne i öster tillkommer i första hand bulgariska 3. armén under Dimitrieff, som från överskridandet af gränsen vid Mustafa Pascha till denna dag varit i eiden, man kan säga oafbrutet, och därunder åstadkommit ting, som gränsa till det underbara och som slagit världen med häpnad. Vidare känner man, att befälet öfver turkiska östra armén frantagits Abdullah pascha och öfvertagits af Nazim pascha, att 1. bulgariska armén, under Ivanoff, efter att hafva aflösts vid Adrianopel af delar af 2. bulgariska armén, reservtrupper och en del serbiska trupper, framsändts till fronten och att den nu vid marschen mot Konstantinopel utgör de förenade bulgariska arméernas högra flygel.

Från femdagarsslaget vid Lüle-Burgas föreligger verkligen en detalj om de turkiska truppernas fördelning, för hvilken vi hafva att tacka "Reichsposts" förträffliga krigskorrespondent, den österrikiske generalstabslöjtnanten Wagner. Turkarnes vänstra flygel, 4. armékåren under Abuk pascha stod vid Baba-Eski och höjderna väster Lüle-Burgas, därefter omkring sist nämnda stad 1. armékåren under Favir pascha, omkring Bunar-Hisar 2. armékåren som fördes af överbefälhavaren Nazim pascha, och slutligen högra flygeln, 3. armékåren under Muktar pascha, öster om Viza. Samma ordning inbördes torde dessa trupper hafva intagit under återtag

och i det därpå följande slaget i linien Tschorlū-Karlüköi-Sarai-Istrandza.

Den ärekrönta 3. bulgariska armén har under detta senare skede haft sig den svåra uppgiften förelagd att i den otillgängliga, skogiga och bergiga terrängen mellan Svarta hafvet och vägen Viza-Sarai-Istrandza söka tillbakaslå och omfatta turkarnes högra flygel för att därmed afskära den på stor båge tillbakagående vänstra flygeln från dess återtagsväg. Detta synes emellertid icke hafva lyckats. Den turkiska armékåren Muktar pascha förstärkt med vid Midia landsatta trupper, har här på denna ansvarsfulla plats verkligen visat prof på tapperhet och seg uthållighet och kan sägas ha fyllt sin uppgift att gifva den vänstra flygeln andrum att samlas efter dess svängande tillbakarörelse. Som det säges, skall den endast på grund af bristande lifsmedelstillförsel ha tvingats att i god ordning draga sig tillbaka. Men vänstra flygelns flykt från ställningarna Tschorlū-Sarai var däremot panikartad.

Nu står striden om den befästa höjdsträcka, som kallas Tschataldja (Cataldza), som ligger omkring 10 km. väster därom. Befästningskedjan, som utgöres af, såsom det påstås, förfallna fort lär, enligt österrikisk källa, bestå af två linier, den främre i nord-sydlig riktning från Derkossjöns östra ända till Cekmedze-viken, den andra omkring 10 km. öster om och parallell med den förra, båda linierna med hvar sin bäck framför sig, flytande från norr till söder.

Försvarsliniernas flyglar understödjas af flottafdelningar i Svarta hafvet och Marmarasjön.

I närvarande stund, den 10 nov., befinner sig bulgariska 3. armén söder om Derkos-sjön och 1. armén är inbegripen i strid, efter att redan hafva passerat staden Tschataldja. De strider som föregått de nuvarande ställningarnes intagande, hafva utkämpats den 3-5 nov.

Såväl serbiska som grekiska trupper, hvilka blifvit

H. 8. D:s KARTA ÖFVER KRIGSSKÅDEPLATSEN VID KONSTANTINOPEL. (Eftertryck förhjudes.)

Höfvidnes = Turkiets trupper. Korset = De förbundnas trupper. B. 1, 2, 3 = Bulg. 1:a, 2:a och 3:e arméerna.

obehöfliga i väster, sägas vara under transport för att deltaga i den turkiska öst-arméns slutliga krossande och — intåg i Konstantinopel. Dessa förflyttningar ske, beträffande grekerna, sjöledes.

Vid Adrianopel har ingen väsentlig förändring inträdd i de stridandes förhållande till hvarandra. I staden börja lifsförnödenheter tryta, och tyfus lär härja.

Å den västra krigsskådeplatsen ha två synnerligen viktiga händelser inträffat, af hvilka den ena möjligen kan komma att få vidtgående följder för hela världsdelen. Grekerna ha den 8. nov. utan strid intåg i Saloniki och den serbiska 3. armén, under Jankovitsch som förut opererat i Novi-Bazar och Gammal-Serbien, har förenat sig med montenegriska norra armén under Vukatsich och tågar mot Adriatiska hafvet, där det efterlängtda målet är hamnstäderna S. Giovanni di Medua, Alessio och Durazzo.

Beträffande den grekiska armén, har den gått fram på bred front med högra flygeln mot Saloniki-viken och hufvudkrakterna under kronprinsens befäl inriktade mot Saloniki. Denna viktiga stad, näst Konstantinopel det Europeiska Turkiets största stad, har nu, såsom ofvan nämnts gifvit sig och dess garnison, omkring 25,000 man, bland hvilka en del af den utefter Vardar tillbakaträngda västarmén sannolikt befinner sig, gifvit sig fången. Därmed har det grekiska målet för kriget vunnits, och en del af denna högra flygel kan öfverföras till den östra krigsskådeplatsen. Den vänstra flygeln har vid Florina och Baniza, söder om Monastir, stött på öfverlägsna turkiska afdelningar och tvingats att där t. v. göra halt.

Den antydda vilktigaste händelsen är emellertid serbers och montenegrins gemensamma besittningstagande af den albanska västkusten mellan Montenegro och Durazzo, en åtgärd som visserligen ännu ej är ett faktum men som, emot Österrikes protest och hot om ingripande, synbarligen är i görningen.

Om de serbiska arméernas operationer under den senaste veckan har det varit märkligt tyst. Man vet endast att 2. armén (Stefanovitch) efter intagandet af Prilep närmar sig Monastir från norr samt anar att 1. armén (kronprinsen) med sina grupper i Vandars, Strumas och Mestas dalgångar koncentreras mot Seres, där man antager, att resterna af turkiska armen samlats.

Den montenegriska hufvudarméns ansträngningar att bemäktiga sig dubbelfästningen Skutari-Tarabosj hafva ännu icke krönts med framgång. Här har man den för den turkiska krigaråran uppriskande synen af ett segt och hjältemodigt försvar, ledt i Skutari af Essad pascha och i Tarabosj af Hassan Riza Bey. Till Montenegros understöd har nyligen anländt serbiskt belägringsartilleri under general Zikovitsch.

Längst i sydväst ha grekerna lyckats taga hamnstaden Preveza, men Janina är ännu ointaget.

* * *

Om orsakerna till den turkiska arméns demoralisation och därpå följande ständiga nederlag och slutliga tillintetgörelse skriver en författare i en österrikisk militärtidning:

— — — Forska vi efter de omständigheter, hvilka efter så kort tid kommit den turkiska arméns förut fasta fogar att lossna, stöta vi först och främst på politiken. Därigenom att såväl officerare som soldater under de senare åren lifligt deltagit i de politiska striderna, har disciplinen inom armén på många sätt lidit. Jämte politiken har utsträckning

af värnplikten till kristna och judar haft ett dåligt inflytande på andan i hären. Före 1909 bestod den turkiska armén af endast muhamedaner och var därför en verklig nationell armé. Införandet af kristna och judar i hären har naturligtvis i första hand af konfessionella orsaker framkallat allvarliga svårigheter, hvilka väsentligt stegrats genom språkfrågan. Det turkiska språket är naturligtvis tjänste- och kommandospråk. Af de främmande elementen förstår endast ett fåtal detta språk, under det att de turkiska officerarne i allmänhet icke äro mäktiga något annat språk än det egna.

Slutligen väger äfven den omständigheten tungt i vägskålen, att man har försummat att uppfostra den turkiska soldaten för det moderna kriget. — — —

Sammanställer man detta uttalande med det under senare tiden framhållna faktum, att under den nya regimen allt annat fått gå framför försvaret, att de penningssummor, som varit afsedda för armé och flotta, för deras öfning och utrustning, fyllande af officersvakanserna, anskaffning af krigsfartyg m. m. i stället användts för agitationssändamål i den inre politikens splittrande tjänst, då förstår man — — —

I glänsande motsats härtill ha serber och bulgarer offrat allt för sina arméer, sättande andra intressen i efterhand, och förete nu i den stora kraftmätningen, hvar för sig, ett enigt folk i vapen.

Ha vi svenskar något att lära däraf i dessa dagar?

G. R.

Text till bild å sid. 101.

Vid det i dagarne förrättade, af häftiga politiska fjäder föregångna presidentvalet i Amerika, har demokraternas kandidat *Thomas Woodrow Wilson* erhållit 442 elektorst röster, medan de båda republikanska partiernas kandidater Taft och Roosevelt fått endast resp. 12 och 77 röster.

* * *

Född 1856, ägnade sig *Wilson* efter aflagd studentexamen åt juridiska studier, praktiserade som advokat, men lämnade snart denna bana för att koncentrera sig på ett omfattande verk om Förenata staternas samhällsskick, hvilket, när det år 1885 utkom, väckte den största uppmärksamhet och med ens för författaren öppnade en lysande karriär på lärarebanan.

Under de närmast följande sju åren var *Thomas Wilson* i egenskap af professor i statsvetenskap och historia fästad vid olika universitet, därvid han som föreläsare och skriftställare gjorde en betydande insats i amerikanskt kulturlif.

År 1902 blef han rektor för den gamla aristokratiska högskolan Princeton och rönt varmt erkännande för det sätt på hvilket han modärnerade det här tillämpade otidsenliga studieväsendet. Men då han ville fortsätta på reformernas väg och sökte utjämna klasskillnaden mellan de rika och de fattiga studenterna, möttes han från penninghåll af så häftigt motstånd att han tvingades lämna sin belätning.

Värderad, beundrad och känd som god demokrat blef han samma år, utan att förut hafva intagit något framträdande rum i det politiska lifvet, vald till guvernör i staten New Jersey. Det samhällsnyttiga arbete han här utfört och de lysande personliga egenskaper han därunder visat prof på ha bildat den plattform, från hvilken han nu stigit till Förenata staternas högsta ärepost.

* * *

Den öfverväldigande demokratiska segern tyder på en fullständig omvälfning i amerikanska folkets politiska åskådning sedan tiden för förra presidentvalet, då republikanen Taft segrade med 331 elektorst röster mot den demokratiska medtäffans 162 röster. Förklaringen ligger nära till hands. Det republikanska partiet, som sedan 16 år suttit inne med enväldsmakten, har efter hand förlorat kontakten med folkets stora massa och blifvit ett höjprotektionismens och de stora finansintressenas parti. I skydd af alltför höga tullar har trustväsendet blomstrat, drivande upp lefnadsomkostnaderna vida öfver det rimliga gräns. Dyrtidens vantrefnad har lagt sig öfver folket och — ett förhållande under liknande omständigheter konstateradt äfven i en del europeiska stater — skärpt den sociala striden och medfört en lavinartad ökning af oppositionspartierna.

Den nu utkämpade valstriden har förts om protektionism och trustväsendet, och utgången bådär ondt för dem båda.

Någon brådstörtad, för landets välstånd, skadlig omvälfning af rådande handelspolitiska förhållanden är dock knappast att befara. Demokraterna äro visserligen frihandlare och fast beslutna att sänka tullsatserna, men samtidigt framhålla de, att denna reduktion ej får skada eller tillintetgöra berättigad industri.

SENASTE BALKAN-BILDER.

— 104 —

— 105 —

1. KONUNG FERDINAND (X) efter besök hos fångna turkiska officerare i högkvarteret i Stara Zagora.

2. TURKISKA KRIGSPÅNGAR föras af sina bulgariska besegrare till Stara Zagora.

3. BULGARISKT ARTILLERI utanför Adrianopel.

4. SERBISK AMBULANS

5. SERBISKT INFANTERI.

6. KONUNG NIKOLAS följer det montenegrinska artillerifallet mot Tarabosj. Foton togs efter general Martinovitch' medgivande under pågående strid.

8. KRONPRINS CONSTANTIN OCH GREKLANDS MINISTERPRESIDENT, VENIZELOS, Ballan staternas sammanslutare.

9. EN MODIG SVENSK KRIGSKORRESPONDENT, fröken Eira Hellberg (sign. "Jasa" i Aftonbladet).

10. ALBANIER.

Efter originalfotografier.

NÅGRA VÄRLDSHISTORISKA ÖGONBLICK I KONSTANTINOPEL. I.

SPECIALKORRESPONDENSER TILL H. 8 D.

På La grande rue de Péra flyter nattlivets mörka ström.

De små, surögda gatlykorna blinka slött genom den kallfuktiga dimman. Orientens hela fantastiska folkliif har dock flutit undan trots den tidiga kvällstimmnan, men västerlandets hungriga affärsmän, hvilkas butiker fylla hela Pérastaden, konkurrera djärt med orospänningen, som vill draga kundkretsarna från dem under dessa kritiska dagar, som tyckas vilja skaka Turkiet i dess grundvalar.

Jag har nyss på restaurang Central haft ett sammanträffande med turkiske legationssekreteraren i Stockholm Danial Bey, som för tillfället besöker sitt hemland efter en tvåmånadersvisit i konung Nikitas residensstad, Cettinje. Den älskvärdt förbindlige turken, hvilkens glada ansikte så ofta lyst upp i sällskapskretsarna i Stockholm, är här samma oföränderligt angenäma gentleman.

Vi ha vid en kopp kaffe diskuterat dagarnas en- vist återkommande samtalsämne, kriget. Med diplomatens lugna, men entusiastiska blick för sitt land hade monsieur Danial Bey uttryckt det naturligt nog allmänna hoppet om en snabb omkastning af krigets läge, och tillät sig förutsäga de turkiska liniernas omedelbara framrykning på alla håll.

Tanken på Turkiets revanchmöjligheter har hela tiden lefvat stark här, och för oss, som trots Konstantinopels läge invid själva kamparenan, ej för- mått för ett ögonblick genomskåda den verkliga ställ- ningen har intill de sista timmarna framstått som en naturlig sak, att segern definitivt skulle hamna hos Turkiet. De orosmättade rykten, som fyllt luften den senaste veckan, har regeringen med till- hjälp af en hårdt censurerad och kommenderad tid- ningspress slugt förintat och därtill strypt hvarje försök, att någon på egen hand förskaffade sig en- derrättelser genom post- och telegraf förbindelser.

Vår eftertanke borde kanske ha sagt oss, att nå- got öfvervældigande förestod, då vi i fyra dagar finga gå utan hvarje meddelande om krigslyckans väx- lingar. Men den atmosfär af blod, hungertid och

oro, som fyller Konstantinopel just nu, måtte äfven den bländat oss.

Det är en storslaget skrämmande syn, att se ett krigförande lands hufvudstad reflektera alla skäll- vande yttringar af de stora händelser, som brusa. Som ett tjockt nervbylte ligger landets ledning i stadens midt, och hvarje gång en af de utstrålade nervtrådarna klipptes af under det skoningslösa kri- get, går det en smärtsam ryckning genom nerv- centrum. Här i Konstantinopel gjorde sig dock dessa smärtans yttringar mindre märkbara på den stora allmänheten, som blott sparsamt fick till lifs reträt- tens förlustkonto.

Från Central hade jag emellertid kommit ut i mörkret och det strilande vinterrägnet, då jag be- slöt gå öfver till vårt legationshotell. Det låg un- der vägen något af lurande oro i luften, men att verkligheten så brutalt skulle afslita hvarje slöja, som skylt, vågade jag aldrig tro.

“Bulgarerna ha med ett djärt marschangrepp af- skurit turkiska armén från alla möjligheter, att re- pliera på hufvudstaden, och tågar om högst två da- gar in i Konstantinopel”, så lydde det konstaterade faktum, jag mottog.

Bulgarerna i Konstantinopel! Det gamla Stam- bul i de otrognes våld! Var det underligt, att jag tyckte mig höra stora tiders vingslag vid denna underrättelse?

Det är ju en ny tidräkning för Orienten, som med dessa dagar måste börja. Osmans vålde vrä- kes tillbaka ur det snikna Europa, och en ny epok står för dörren.

Och ute i själfva staden? Hvilket intryck gjorde underrättelsen om rikets hjärtslag på den dubbla million människor, som i fantastisk rasblandning tränges mellan de tysta husväggarna eller kurade inne bakom gallerfönstrens dunkel?

Hitills är allt tyst, allt bidande, allt grubblande. Orienten drömmar. Men ve västerlandet, om den fullt vaknar och stålas!

Nils Lago-Lengquist.

Fler fotograf.

SLAGNA TURKISKA TRUPPER ÅTER I KONSTANTINOPEL.

Bild: Bengt Sjöberg.

SVENSKA KOLONIEN I KONSTANTINOPEL.

ETT APROPOS TILL OROSDAGARNE I TURKIET. — FÖR H. 8. D.

Ju längre ett antal svenskar komma från fosterlandet, dess snabbare och fastare gro de samman — ej blott i lefvande intressen utan i åskådningar, tycke och sympati. Mera än en gång har jag haft tillfälle se, huru det gemensamma svenska namnet haft en sällsam förmåga att smälta samman skilda element och löda ihop stridiga viljor hos landsmän i förskingringen. Där ute raderas så lätt bort de ojämt balanserande sifferkontona och transporterats så gärna öfver till ömsesidig favör hvarje litet godlynt fynd i karaktärerna. Det är godt att så är, och det värmer underbart den gästande landsmannen.

Nere i Orientens stora inkörsport, Konstantinopel, har sedan länge det svenska intresset satt rot och skjuter nu raskt upp, gynnadt af den i snabb utveckling varande svenska affärsvärlden där. Efter hand har den lilla kärntruppens kolonister ökat ut, förstärkts med tillfälligare reserver, och står nu som en säker utpost i ytterst-europeiska östern.

Naturligt nog har det blifvit kring svenske evoyén som skaran i första hand slutit sig. Ministern Anckarsvärd delar med sin — i alla landsmäns vördnadsfulla minne tacksamt bevarade — maka den sällsynta förmågan att ej blott som officiell utan fastmer som enskild person vinna de vidsträcktaste sympatier. I Palais de Suède röra sig gästande svenskar med en känsla af, att de stå på ett stycke svensk jord, välkomna och välsedda. Det magnifika ministerhotellets gemak och salar bevarar också många goda och glada minnen, bundna vid och föränade med svenska besök.

Koloniens oldfader är hoffotografen Berggren, sedan ett halft sekel bofast i den oroliga turkstaden. I hans lilla varmt hemtrefliga atelierlokal vid gatan Asmali Medjid 9 är koloniens själftagna samlingsplats. Hvilken tid på dagen man gläntar på glasörrarne och sticker in hufvudet, kan man vara sä-

ker på att finna pratande, rökande svenskar, bekvämt placerade, så långt det ofta knappa utrymmet medger. Den gamle hedersmannen själf presiderar med sin utomordentliga systerdotter, fröken J. Ullin, vid sidan bakom det till butiksdisk apterade bordet midt i affären, och om kolonisterna gett gatans folk intrycket af att en så talrikt besökt affär måste ha en oerhörd omsättning, är det förlätligt.

Bland öfriga svenska fasta kolonister ha vi vidare handelsattachén E. Nylander med sin unga fru samt en i Konstantinopel allmänt känd och omtyckt sjukgymnast d:r Sixten Anderson, stockholmare till börden. Så ha vi ett par damer af svensk extraktion, samt ytterligare en och annan skandinav, som slutit sig till den lilla svenska kretsen.

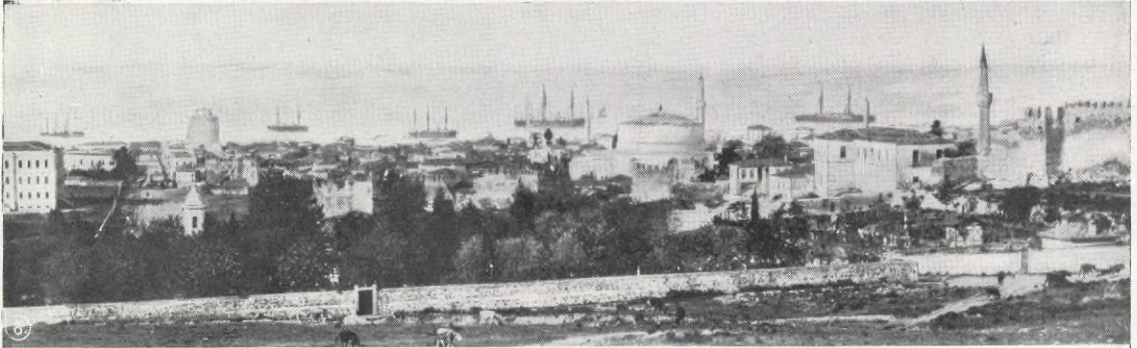
Det har, naturligt nog, varit kolonien beskärmt att i samma grad som andra i Konstantinopel bosatta européer dela de ytterst osäkra förhållandena just nu. Larmryktena ha duggat tätt, men koloniens medlemmar ha med erkännansvärdt lugn och stor behärskning burit sin part af oron. Vid ett par tillfällen har den allmänt sett sig nödsakad mobilisera, och upprepade öfverläggningar ha måst hållas. Tack vare vår ministers stora lugn och förtänksamhet ha dock till och med de mest pröfvande timmarna fått en prägel af fast tillförsikt. Men jag skulle kunna omtala en afton, då kolonien allmänt fann sig böra ställa sig under vapen, färdig att, om så erfordrades så dyrt som möjligt sälja sina lif. Det fanns orsak nog att då befara det värsta, och ännu sväivar molnet tungt öfver oss alla här nere.

Men äro vi en liten del af Sverige, så utgöra vi dess utpost här nu, vare sig vi räkna vår närvaro i år eller veckor — vi skola veta, att låta vänner som fiender förstå, att oss trampar ingen ostrafiad på, vår rätt träder ingen förnära, så länge vi bära svensks namn.

1 SVERIGES ENVOYÉ OCH GENERALKONSUL, C. ANCKARSVÄRD. — 2. HANDELSATTACHÉN E. O. NYLANDER. — 3. STORA SALONGEN I MINISTERHOTELLET. — 4. SVENSKA MINISTERHOTELLET I KONSTANTINOPEL.

1. KIAMIL PASCHA, Turkiets storvisir och mest framträdande personlighet under dessa för landet ödesdigra tider. — 2. NADIR BEY, den general som räddade den turkiska krigsärän vid Tarabosj — 3. PRINS ALEXIS KARAGEORGIEVITCH, serbiske konungens kusin och segrare vid Kumanova. Porträtt taget omedelbart efter det vunna slaget — 4. EN BOMBARDERAD MOSKÉ I KUMANOVA. — 5. TURKISKT KRUPP-ARTILLERI TAGET I STRIDEN VID KUMANOVA. Folket hade skjutits till sista man. — 6. SALONIKI, den turkiska staden som eröfrats af grekerna. — 7. FETH-I-BULEND, det turkiska slagskeppet som blef skjutet i sank i Salonikis hamn af en insmygande grekisk torpedbåt. — 8. DEN RYSKE FLYGAREN TARAXTCHIEFF aflämnar rapport till bulgar-generalen Yauckoff efter recognoscering af de turkiska ställningarna. EFTER ORIGINALFOTOGRAFIER.

Foto. Harnesk, Boden.

"KONUNG OSCAR II:s PAVILJONG" I BODEN INVIGD.

Klisché. Bengt Silfverparre

I en dunge af spirande björk och ung-tall ligger en liten villabyggnad som gladt bryter af mot alla de regelrätta kasärnbyggnaderna i Bodengarnisonen, alldeles som ett godmodigt leende i ett bistert krigaranlete. Det är Oscars-paviljongen som invigdes och öppnades den 6 november.

Och genast man kommer in möts man af den åtrådda stämningen — trefnad och frid. Samlingssalen i nedre våningen är hällen i soligaste gult, bänkar och kateder i mjukaste blått. I öfra våningen ligga läs-, skrif- och andaktsrum.

Tanken att skapa en fristad för de soldater som finna logement, korridorer och samlingsrum alltför bullersamma och oroliga under fritimarna har länge funnits. Den uppkom redan för ett tjugotal år sedan och på kung Oscars initiativ igångsattes en insamling för att ute på Notvikens lägerplats få en liten fristad kallad Oscarspaviljongen. Men så kom förflyttningen till Boden med alla åtföljande omhvälfningar och den lilla grundplåten följde Norrbottens regemente till den nya förläggningssorten.

Och nu tack vare! general Tingstens och öfverste Falkenbergs intresse och energi och den stora ottervillighet som visats såväl från kungliga familjen som en del bolag, korporationer och privata personer ha både byggnaden, inventarierna och orgeln kunnat anskaffas utan skuld.

Den minnesrika Gustaf Adolfsdagen hade valts till soldat-hemmets invigning och öppnande. Trots en lätt blåst och tjugo graders kyla samlades de inhudna från när och fjärran för att öfvervara den högtidliga akten som leddes af general Tingsten, biskop Bergqvist och t. f. regementspastorn Klefbeck.

* * *

Vid gräfningar, som företagits för utvidgning af hamnen i Ystad, har man på fyra meters djup och två meter under vattenytan funnit lämningar efter ett gammalt fartyg. Fyndet anses hafva stort värde som bidrag till utredningen af frågan om landhöjningen Sydsverige. Ett par malmgrytor, som påträffades i den utgrädda delen af fartygsskrofvat, ha införlivats med Ystads fornminnesförenings samlingar.

* * *

På Thyra Grafströms atelier i Stockholm har utförts en af justitierådinnan Hilda Lilienberg komponerad *altarspets*, afsedd för Ronneby kyrka. Spetsen, i italienskt spetsbroderi "points plats", är i sitt slag den första som förfärdigats här i Sverige.

Text till bild å sid. 101.

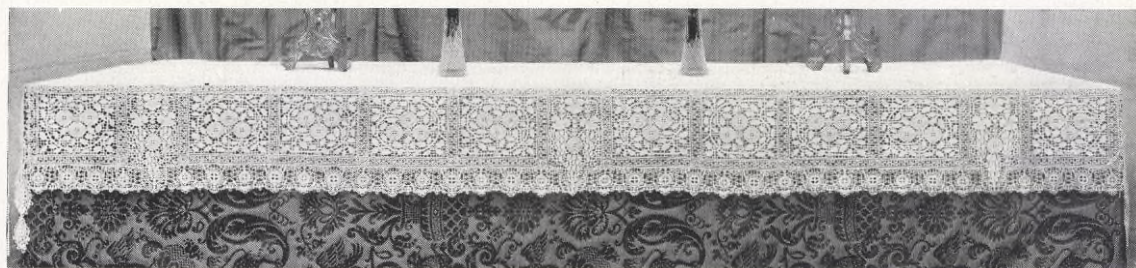
Italienske utrikesministern, markis *di San Giuliano* har den 3—8 nov. aflagt ett officiellt och i utlandspressen lifligt kommenterad besök i Berlin i och för konferenser i samband med den nuvarande situationen i Orienten. Konferenserna, vid hvilka österrikisk—ungerska ambassadören vid upprepade tillfällen närvarit, ha, enligt därom utfärdad officiell kommuniké, visat att full öfverensstämmelse råder inom tremaktsförbundet, hvilket icke kommer att blanda sig i förhållandenas utveckling i Orienten "med mindre viktiga egna intressen skulle påkalla det eller de krigförande staterna uttala önskan därom".

Efter C. Örnqvist.

FARTYGSFYND I YSTADS HAMN.

Klisché. Bengt Silfverparre.

Efter fotograf.

ALTARSPETS I ITALIENSKT BRODERI "POINTS PLATS".

Klisché. Kren. A.-B. Drott. Silfverparre, Sjöstr. Öbg.

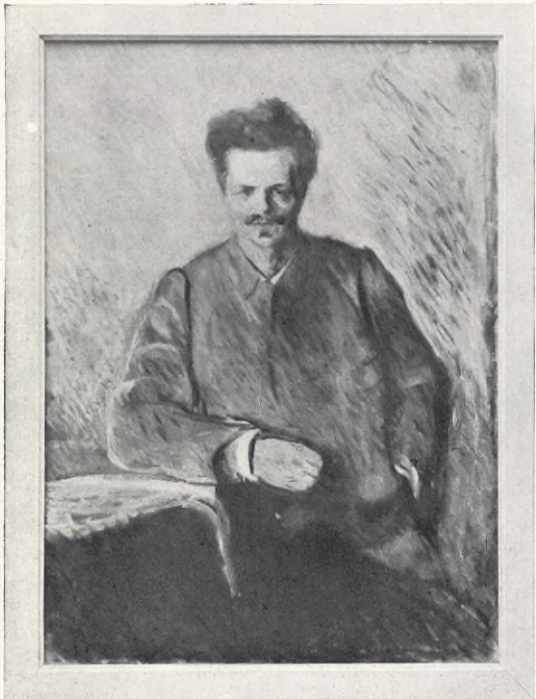

Foto. Silfversparre, Gbg.

Kliché: Bengt Silfversparre.

PORTRÄTT AF AUG. STRINDBERG. (1890-talet.)

På Valand i Göteborg pågår f. n. en utställning af sällspord märklighet. Edvard Munch tillhör ej blott de konstnärer som kring sitt namn samlat det sensationellas och ovanligas ryktbarhet, han är framför allt en af de störste mästare det moderna måleriet i denna stund äger. Konstnären som är född 1863 genomlöpte raskt realismens skede och övergick till ett skapande hvars väsentligaste mål kan betecknas såsom suggestion, meddelande af intensiva och djupa själsintryck. Hans måleri kom att röra sig med livets allvarligaste och mörkaste problem, sjukdomen, döden, ångesten och lidelsen och framställde dem så att säga på deras eget språk, i en

Kliché: Bengt Silfversparre.

EDVARD MUNCH efter själfporträt.
(Ej å utställningen.)

framförallt Frankrikes nyimpressionistiska och expressionistiska måleri uppställt för sig och med mäktig energi löst de vanligaste koloristiska och formella uppgifter. Men experimenterandet har alltid hos honom underordnats hvad han ville ha sagt, materien underordnats det själsliga, ehuru väl detta i de senare årens alstring synes lugnare, mera objekti veradt och utan den fladdrande

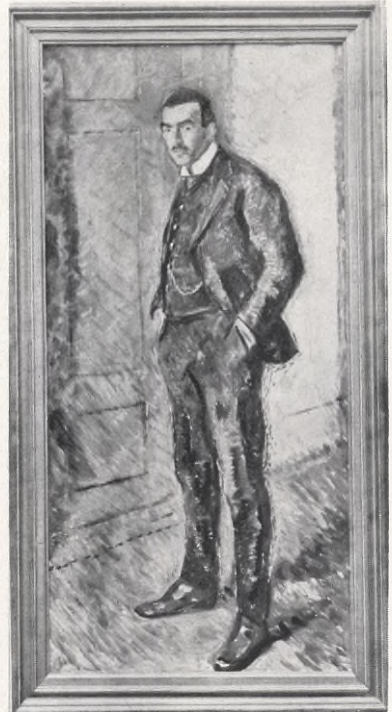

Foto. Silfversparre Gbg.

Kliché: Bengt Silfversparre.

PORTRÄTT.

fosforensensen i hans tidigare alstring. Utställningen i Göteborg ger prof på gammalt och nytt och låter oss om ej fullständigt följa dock ana gången af målarens bana. De nyare dukarne äro de mest betydande och tilldraga sig framförallt vårt intresse. Bland dem är några porträtt i helfigur och full storlek af norska herrar, nästan skrämmande, energiskt skildrade, saftiga i färgen och fast modellerade, en mäktigt monumentalt verkande bild med ett par skeppargubbar sittande i det fria, en som färg, komposition och uttryck lika mästerlig tafla med en ung naken kvinna

Foto. Silfversparre, Gbg.

Kliché: Bengt Silfversparre.

"MARAT'S DÖD."

form och färg som kan synas förvildadt, upprifven och förfärande men som likafullt är uttrycket för en utomordentlig målerisk begåfning. Tekniken och dess virtuosa handhavande var dock skjuten åt sidan för själfva idégestaltandet men under det sista decenniet har Munch, delvis under växelverkan med kontinentens,

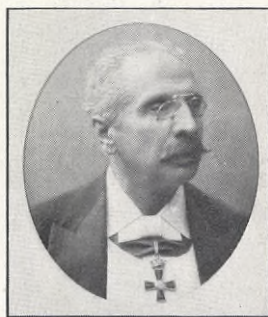
* Data å sista sidan.

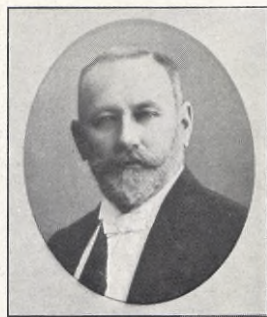
H. GADD.
General. — Stockholm.
75 år 6 Nov.*

G. A. AHLSTEDT.
F. d. Major. — Karlstad.
70 år 6 Nov.*

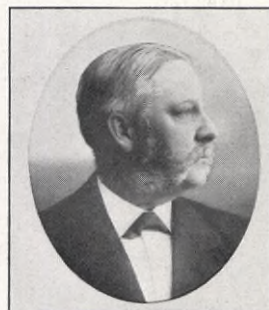
W. T. EWERT.
Grosshandlande. — Göteborg.
70 år 25 Nov.*

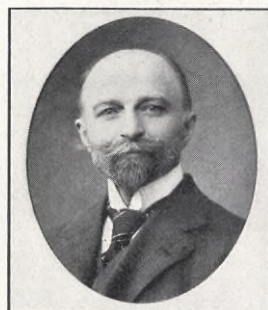
E. SJÖBERG.
Justitiekanslär. — Stockholm.
60 år 16 Nov.*

J. THORIN.
F. d. Folkskollärare. V. ordf.
i komm.-stämma och nämnd. —
Örby. 70 år 15 Nov.

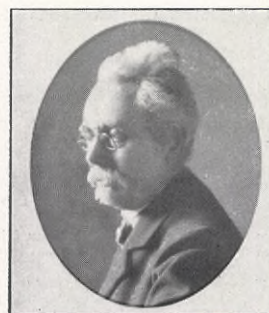
A. LANDIN.
Handlande. — Sköfde.
60 år 7 Nov.*

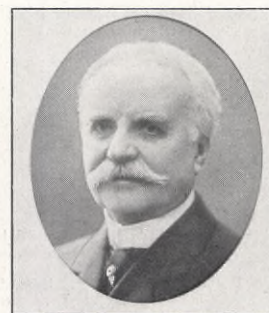
A. V. T. SVENSSON.
Handlande — Ordf. i A.-B. Sv.
Småbruk. 50 år 6 Nov.

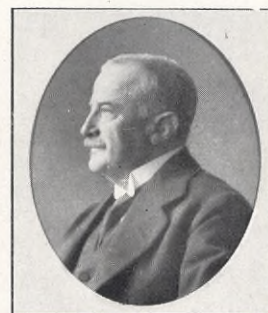
A. TEGNER.
Landtbrukare. Kommunalordf.
— Assmunderöd. 50 år 14 Nov.

A. H. CARLANDER.
Postmästare. — Hesselholm.
65 år 25 Okt.

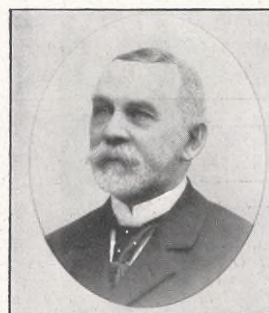
A. A. T. KRAAK.
F. d. Telegrafkommissarie. —
Falun. 65 år 31 Okt.

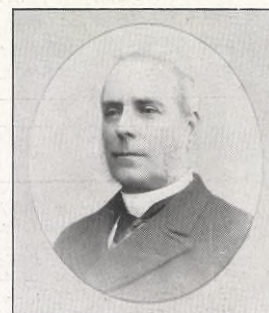
M. P. N:SON LIND.
Redaktör. — Malmö.
60 år 3 Nov.*

E. A. HALLGREN.
Rektor. — Göteborg.
50 år 13 Nov.*

S. E. KLING †.
F. d. Politierådman. Disponent.
— Norrköping. F. 29. † 30 Okt*

K. H. N. KROOK †.
Grosshandlande — Stockholm.
F. 31. † 1 Nov.*

P. THORÉN †.
Folkskollärare — Flen.
F. 59. † 7 Nov.*

S. V. T. GRILL †.
Bruksegare. — Godegård.
F. 64. † 4 Nov.*

FRÅN EDVARD MUNCHS
UTSTÄLLNING I GÖTEBORG.

Foto. Jonason, Göteborg.

Kl. n. h. Benigt Sjöströmspar.

Forts. fr. sid. 110.

stående framför en bädd där en mördad man ligger utsträckt. Titeln "Marats mord" är i sin frihet från det historiskt gifna kännetecknande för Munchs förhållande till den utvärtes verkligheten, hvilken han suveränt omdiktat till en inre personlig teori, det ursprungliga faktum spelar rollen endast af utgångspunkt, af ferment.

Äfven några nya landskap exponeras, betagande genom sin luftiga rymd och sin ädla färgglans.

I ett sidorum utställes ett urval af konstnärens ypperliga etsningar, litografier och träsnitt, hvilka kunna sägas ge hufvudinnehållet af hans måleri, dess kvintessens, den djupa sjäfullheten och dess tvingande starka uttryck i linjespel och färgackord.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

HEMMING GADD. U. löjtn. v. N. Skån. inf. reg. 58, gen. stabsoff. 67, lär. v. Krigshögskolan 79—83, major v. gen. staben 80, adj. h. Konungen 81, öfr. löjtn. v. N. Skånes inf. reg. 83, chef i Krigshögskolan 83—86, öfr. löjtn. v. gen. staben 86, öfverste o. chef i A. Litgren. reg. 88—92, öfveradj. h. Konungen 88, gen. major i armén o. sek. chef i Svea Lif. 92—96, chef i 4:e Arméfördeln. 96, gen. löjtn. i armén 02, ordf. i Krigshofr. 03, general v. åsiked 05, förste adj. o. chef i Kon. Oscar II:s stab 05. Ordf. i direktionen öfver K. Arméns pens. kassa sedan sistn. år, ordf. i K. direktionen öfver Konungens Hospital s. å. Ridd. af K. Maj:ts O. Biografi o. helsidesportr. i ärg. III: 48.

GUSTAF ADOLF AHLSTEDT. U. löjtn. v. Vendes art. reg. 63, kapt. 74, major i armén 95, åsiked 07. Led. af artillerikom. 85—86, justerare af mätt o. vikter sedan 95. Ordf. mästare i St. Andreaslogen August.

WILHELM EWERT. Grundade firman W. T. Ewert i Göteborg, hvars innehafvare han var till helt nyligen. Kassaförvaltare i styr. i Chalmers Tekn. läroanstalt o. i J. F. Dicksons stiftelse, led. af styr. i Kjellbergsska Flickskolan. Styr. red. i Billeruds Sullit a.-b., i Ångt. a.-b. Svithiod, i Återförs. a.-b. Union, i Sv. Fören. Konservfabr., i Kungell's glasbruks a.-b. Lemnade i år mångårigt styr. led.-skap i A.-B. Göteborgs Bank o. Göteborgs o. Bohusläns Sparbank. Ridd. af C. XIII:s-O

EMIL SJOBERG. Stud. ex. 70, hofr. ex. 75, v. häradshöfd. 78, ass. i Sv. Hofr. 86, rev. sekr. 92, led. af komm. f. krigslagstiftn. 95, f. revision af iagtstadgan 98; exped. chef i Landtöfversvardep. 98, justitiekanslär sedan 99; led. af komm. f. krigslagstiftn. 01, ordf. i aktiebolagskommittén 05. Komm. m. st. k. af N. O.

ALFRED LANDIN. Handlande i Sköfde sedan 86. Stadsfullmäktig sedan 88, led. af drätselkammaren, led. af kyrko- o. skolrådet, led. af styr. f. Elem. lärov. f. fl.; led. af styr. f. Sydsv. Kred. a.-b. afd. kontor, ordf. i Sköfde Köpmannafören., ordf. i Vestergötl. Minuthandl. fören.

MAGNUS LIND. Stud. ex. 74, medarb. i olika tidningar fr. 78, red. o. utg. af Östergötl. Alleh. 81—82, red. sekr. i Helsingborgs Dagblad 85—95, redaktör v. Sv. Telegrambyråns filial i Malmö sedan 95. Ordf. i Sv. Journalistfören. södra krets.

ERIC HALLGREN. Stud. ex. 82, fil. lic. 90; v. lektor i Nyköping 87, lär. v. Stockh. realgymn. 92—93, extralär. v. Göteborg. reallärov. 93—99; vik. rektor v. Göteborg. h. reallärov. 09, t. f. rektor derst. 10. Led. af Folkskolestyr. 04, ordf. 11, sekr. i Göteborg. Läraresällskap 97—1900, ordf. i Göteborg. pedagog. sällskap 06—11.

STEPHAN KLING †. Manufakturhandl. i Norrköping 51—61, klädesfabrikör derst. 61—66, disponent i Smedjeholmens Yllefabr. a.-b. i Norrköping 67—78, disp. o. verkst. dir. i A.-B. Julius Thorén derst. 79—10. Stadsfullmäktig 62—78; på sin tid ordf. i fattigv. styr.; kyrkoråd; politierådman 90—10, landstingsman, direktör i Norrk. Sparbank.

NAPOLEON KROOK †. Ene stiftaren af firman Krook & Åhrberg i Stockholm på 1860-talet, sedermera ombildad till Krooks Petroleum- och Olje- a.-b. och under Kis ledning utvecklad till en af landets största affärer i denna branch.

PER THORÉN †. Sedan 03 lärare v. skolan i Flen. Ordf. i municipalst., ordf. i hälsöv. nämnden, led. af skolrådet; verkst. dir. i a.-b. Flen's kreatursstallar.

THEODOR GRILL †. Utex. fr. Alnarps landtbl. inst. 89, inspektor å Godegård 89—90, bruksförvalt. å Frövi 90—93, disponent å Godegård 01—09, egare sedan 10. Ordf. i komm. stämman, i Egnahemskomm., i Skogsvårdskomm., i valnämnden; led. af prem. nämnden, nämndeman f. d. landstingsman.

Hrr Fotografier uppmanas att vid insändande af fotografier till HVAR 8 DAG tillse, att deras namn finnes anbragt på fotografiets baksida. Endast då angifves firmanamnet.

✻ ✻ **INNEHÅLL** ✻ ✻

Byråchef F. Trybom (helsidesporträtt med biografi). — Danska kungaparet besöker Stockholm — Kronprinsens tretioårsdag. — Gustaf Adolfsminnet högtidlighålles i Tyskland. — Edvard Munchs tajvelutställning i Göteborg. — Boden-garnisons soldathem inviges. — Amerikas nye president. — Italienske utrikesministern i Berlin. — Balkankriget (Situationen just nu. Krigsbilder). — Specialkorrespondenser från Turkiets hufvudstad. — Svenska kolonien i Konstantinopel. — Intressant fornyfynd i Ystad. — Altarspets. — Veckans porträttgalleri m. m.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföjd.